

หลักการบริหาร “หนังสือหลักฐานการ”

ต่อ จากฉบับที่แล้ว

วิเชียร ธีรสุภาพกุล

โคลบบทที่ 2 เพลิดเพลินทางสนุก เป็นมูลเหตุแห่งแท้ กล่าวถึงภัยอันเกิดจากความสนุกทางเสพสุรา เสพผิวน ในสมัยก่อนการติดในเพศ รส การพนัน ล้วนเป็นบ่อเกิดของการเสียทรัพย์ กระทบต่องานที่รับผิดชอบ บ่อเกิดของโรคภัยต่างๆ เป็นต้น เห็นได้ว่าสิ่งที่หยิบยกขึ้นมามีความทันสมัยไม่เปลี่ยนแปลง แม้โลกจะวิวัฒนาการไปมากเท่าใดความอยาก ความใฝ่ใจในทางเสื่อมยังมีปรากฏอยู่เสมอ เพียงแต่รูปแบบจะปรับเปลี่ยนเพื่อจะล่อตา ยวนใจคนให้ลุ่มหลง

เราพบว่าผู้บริหารไม่น้อยมักจะเสียคนด้วยติดในสุขจนกระทบต่อการทำงาน ผลจากการไม่ประมาณตนเอง ทำให้ผู้บริหารเบียดบังเวลาและใช้ตำแหน่งหน้าที่ไปแสวงหาผลประโยชน์ เพียงเพื่อจะได้ลาภมาปรนเปรอ จึงก่อให้เกิดสิ่งเรียกว่า “ฉ้อราษฎร์บังหลวง” หรือที่เรียกว่า **Corruption** หรือแม้กระทั่งการขาดสติ ไม่อาจจะรับความต้องการส่วนตัวจนประพฤติดังกล่าวผิดทางศีลธรรม อาทิ การล่องละเมิดทางเพศ ซึ่งเป็นเรื่องของการขาดสติไม่มีความซึ้งใจ

ไม่สามารถระงับยับยั้งตนเองจากการประพฤติดังได้ จึงเป็นที่มาว่าเหตุใดในกฎหมายแรงงานจึงมีบัญญัติเรื่องการล่วงละเมิดทางเพศ ทั้งที่แต่เดิมไม่เคยมี เราต้องไม่ลืมว่ากฎหมายย่อมตามหลังเหตุเสมอ เมื่อมีผู้ประพฤติดังกล่าว กฎหมายก็ย่อมถูกตราออกมาเพื่อคอยกำราบสิ่งที่เกิดในคราวต่อไปอยู่เสมอ

อย่างไรก็ดี เห็นควรเอ่ยถึงสุภาพจิต พระร่วงซึ่งเป็นปฐมสุภาพจิตของไทย ไว้ ณ ที่นี้เพื่อสนับสนุนอีกชั้นหนึ่งเพื่อให้ผู้ปฏิบัติอยู่ในร่องในรอยนั่นก็คือ “อย่ามัวเมาเป็นเนืองนิตย์” มิฉะนั้นจะทุกข์ทรมาน

โคลบบทที่ 3 ในเมื่อย่อมรู้ ความจริงใจความในบทนี้ ได้ชี้ภัยของความไม่ระมัดระวังอันเกิดจากการเสพสุราถึงขั้นไม่ประมาณตน การไม่ประมาณความสามารถในการดื่ม การเพลินไปกับชักชวนให้ดื่มในระดับที่มากขึ้นจนขาดสติในการครองตน สุรา มัก

จะถูกใช้เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการสังสรรค์ หรือในทางภาษาของผู้บริหารหรือแวดวงของนักธุรกิจเรียกว่า Entertain คือใช้สุราเป็นเครื่องชูกใจเพื่อสร้างความใกล้ชิดและใช้เป็นโอกาสในการสร้างและขยายความสัมพันธ์เชื่อผ่านสุรา โคลบบทนี้ได้เตือนให้ระมัดระวังการปรนเปรอจากผู้เสแสร้งทำเป็นมิตร ลวงล่อให้ตายใจเพื่อหลอกและล้วง

ความลับ ควรจำไว้อย่างหนึ่งก็คือ แม้แต่จุดด้อย หรือที่เรียกว่าขงเบ้ง ในวรรณกรรม สามก๊กนั้นหนึ่งในกลยุทธ์ของขงเบ้ง คือ ใช้สุราอ่านใจ เป็นกลวิธีในการล่วงรู้จิตใจคน ใช้สุรานำทาง เพราะเมื่อใดที่สุราเข้าปากดื่มจนได้ที่ หรือเมามาย ใครที่อุปนิสัยใจคอในเบื้องต้นเพียงไรก็จะแสดงปรากฏออกมาอย่างหมดเปลือก เนื่องจากขาดสติ จิตสำนึก ไร้การควบคุมเสียแล้ว ข้อมูลความลับต่างๆ ที่ตัวเองเก็บงำไว้ก็ถูกเปิดเผย นี่คือภัยร้ายของการไม่ประมาณตนในการดื่มสุราและอาจนำมาซึ่งภัยร้ายต่อองค์กรทีเดียว

โคลงบทที่ 4 จิตงามคิดสุภาพ เป็นศรีสวัสดิ์ โคลงบทนี้ฝากข้อคิดให้คนรู้จักครองใจให้สุจริต ไม่มุ่งมาดปรารถนาร้ายต่อผู้อื่นหรือเห็นแต่ข้อบกพร่องของคนอื่นแต่ฝ่ายเดียว หรือประเภทใครๆ ก็ไม่ดีเท่าตัวเรา ซึ่งเป็นข้อจำกัดที่เราสร้างขึ้นมาเองโดยใช่เหตุ ทุกวันนี้ที่มีปัญหาความขัดแย้งในการทำงานส่วนหนึ่งก็มาจากการมองคนอื่นในทางลบ ตั้งแง่ว่าอีกฝ่ายหนึ่งปรารถนาร้าย หรือคิดร้ายต่อตัว จนเป็นเหตุแห่งการตีความผิดๆ และนำไปสู่การขยายความขัดแย้งที่กว้างขึ้น ไม่แปลกเลยนักจิตวิทยาทางการบริหารได้แนะนำเทคนิคหนึ่งของการทำงานอย่างมีความสุขและได้ Productivity นั่นคือ ไม่ควรมัวแต่จ้องจับผิดคนอื่น แต่ให้จ้องจับถูกแทน เพราะการเห็นส่วนดีของคนอื่น แล้วตอบสนองโดยมี Feedback ชมเชยในสิ่งที่เขาทำ นอกจากจะสร้างความสัมพันธ์ในเชิงบวกแล้ว ยังสร้างความรักความสามัคคีให้เกิดในองค์กรได้อีกด้านหนึ่ง ได้ทั้งใจ ได้ทั้งผลงาน และเป็นแรงเสริมที่ดี (Reinforcement) ต่อการทำงานเป็นทีม หรือแม้ในปัจจุบันนี้ เรื่องที่กำลังฮิตติดชาร์ตที่สุดคงหนีไม่พ้นเรื่องการคิดบวก (Positive Thinking) หลายคนอาจจะเคยชมภาพยนตร์เรื่อง Secret มาแล้ว

และต่างประทับใจในความอัศจรรย์ของการคิดบวก หากจิตของคนเรามัวแต่คิดลบ มองลบ ก็ริ้งแต่นำมาซึ่งปัญหาไม่รู้จบสิ้น ดังนั้นเพื่อลดภาวะความรุ่มร้อนอันเกิดจากการคิดลบคิดร้อนนี้ สมดังพระราชนิพนธ์ที่ว่า

**จิตงามคิดสุภาพ เป็นศรี สวัสดิ์นอ
ยอมจะไม่หาความ ใส่เค็ด
ชมติยอมมีคน เคารพ แม่นแล
ปองประโยชน์ให้แก่ มิตรจริงฯ**

พร้อมนี้ใคร่ขอยกกลอนธรรมะที่ชื่อว่า มองแต่แง่ดีเกิด ของท่านพุทธทาสมาไว้ ณ ที่นี้ ดังนี้

**เขามิส่วน เลวบ้าง ช่างหัวเขา
จงเลือกเอาส่วนที่ดีเขามิอยู่
เป็นประโยชน์โลกบ้างยังน่าดู
ส่วนที่ชั่วอย่าไปรู้ของเขาเลย
จะหาคนมีดีโดยส่วนเดียว
อย่ามัวเที่ยวค้นหาสหายเอ๋ย
เหมือนเที่ยวหาหนวดเต่าตายเปล่าเลย
ฝึกให้เคยมองแต่ดีมีคุณจริง**

โคลงบทที่ 5 ราชันย์จอมทัพ โคลงบทนี้ชี้ให้เห็นว่าราชาเป็นศูนย์รวมจิตใจของทุกหมู่เหล่า เมื่อใดที่ราชานำทัพย่อมจะสร้างความฮึกเหิมแก่เหล่าทหารหาญทั้งปวง ประเทศแม้มีผู้นำอันองอาจ ย่อมเป็นหลักชัยหรือธงชัยที่เหล่าทหารก็จริง แต่ขวัญและกำลังใจก็สำคัญไม่น้อยไปกว่าเลยขวัญและกำลังใจนี้สามารถจะเป็นตัวแปรว่าภารกิจนั้นๆ จะสำเร็จได้ หรือไม่อีกด้วย ในโคลงบทนี้ความหมายออกจะใหญ่โตทีเดียว กล่าวในเชิงการบริหารงานแล้ว จะขอเทียบเคียงว่าผู้นำสูงสุดขององค์กร

นอกจากจะมีความสำคัญในฐานะสัญลักษณ์แล้ว ผู้นำ (Leader) จะต้องมีความสมบัติอย่างชนิดที่ผู้ตาม (Follower) ไม่มี ผู้นำจะต้องเป็นสัญลักษณ์แห่งหลักชัยของ

องค์กรมีสายตาด้านยาวไกล (Bird Eyes' View) มีความสามารถในการอ่านคนออก ใช้คนเป็น หรือเรียกให้ทันสมัยก็คือรู้จักบริหารคน รู้จักใช้อำนาจหน้าที่ที่มีเป็นเครื่องมือ (Tool) ในการทำประโยชน์ ไม่ใช่ใช้อำนาจหน้าที่เป็นอาวุธ (Weapon) ซึ่งเป็นเรื่องที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ในประวัติศาสตร์ก็มีตัวอย่างให้ศึกษาอยู่มากมาย ไม่ว่าจะเป็นพระนเรศวรมหาราช พระเจ้าตากสินมหาราช ซึ่งเป็นหลักชัยในการกอบกู้ชาติ หรือแม้แต่ในวรรณกรรมสามก๊กก็มีตัวอย่างของผู้นำที่เป็นหลักชัยในการทำสงครามบริหารงาน อาทิ โจโฉ ซุนกวน เล่าปี่ ซึ่งแม้แต่แต่ละคนจะต่างสไตล์แต่ต่างก็มีเอกลักษณ์ของการเป็นผู้นำ

ในส่วนที่เป็นหน่วยงานเอกชนนั้น หากจะยกตัวอย่างบุคคลสูงสุดขององค์กรที่มีบทบาทเด่นจนหากผู้ใดเทียบยาก เช่น นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา ซึ่งเป็นอดีตกรรมการผู้จัดการใหญ่ของบริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด เป็นผู้ที่โดดเด่นและเป็นต้นแบบพัฒนาทรัพยากรบุคคล มีบทบาทด้านการสร้างและพัฒนาบุคลากรอย่างมีคุณภาพ และเป็นรากฐานที่ดีต่อมา

